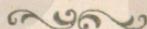

тѣ за обице благополучіе на народа. Какъ-то въ домове-тѣ родители-тѣ и дѣца-та трѣбѣ да живѣютъ говорно, та да бѫдятъ вси благополучны, така и въ царства-та не могутъ да бѫдятъ благополучны владѣтели и владомы, ако нѣматъ согласіе за общож-
тѣ ползж на отечество-то.

Люби отечество-то си, да не пожелаешь друго отечество; зачто такова пожеланіе ся чете начало на прѣдателство. Пази и защитявай вѣрж-тѣ и землї-
тѣ на твои-тѣ отци, зачто-то си и ты роденъ и во-
спитанъ въ нихъ. Жертвуя живота си за вѣрж и
отечество, прѣдпочитай подобрѣ славнѣ смърть, не-
жели постыденъ и безчестенъ животъ.

СТИХОВЕ.

Минжло-то не е вече наше
Утрѣ може да ны нѣма въ тойзи вѣкъ;
Наше е единичко благо настояще
Него само истинѣ има человѣкъ.

Духа си сили въ наукѣ,
Никога желаніе не губи, учися;
Слѣпота е, въ сей мірѣ, вѣчна мука.
Добро творите и творящимъ ви напасть.
Сърдца, гдѣ има той нѣбесенъ квасъ,